

Pražņāpāramitās sirds sūtra

Tā es reiz dzirdēju: Bhagavāns mitinājās Radžagrihā Maitu Liju Masas virsotnē, līdz ar lielu mūku kopienu un lielu bodhisattvu kopienu. Tai laikā, Bhagavāns bija iegrimis koncentrācijā par fenomenu kategorijām - "Dziļā uztvere".

Arī tai laikā bodhisattva-mahāsattva ārja Avalokitešvāra uzlūkoja gudrības dziļo pilnveidošanas praksi un izprata, ka arī piecas skandhas ir bez raksturīgas esamības.

Tad cienājamais Šāriputra, Apskaidrotā vadīts, teica bodhisattva-mahāsattva ārja Avalokitešvāram šādi: "Ja kāds dēls ar labu izcelsmi vēlēties veikt gudrības dziļo pilnveidošanu, tad kā gan tiem būtu jārikojas?"

Tā viņš jautāja, un uz to bodhisattva-mahāsattva ārja Avalokitešvāra cienījamajam Šāradvatiputram teica šādi: „Ja, Šāriputra, kāds dēls ar labu izcelsmi vēlēties veikt gudrības dziļās pilnveidošanas praksi, tad šādi ir pareizi un atkārtoti jāapjēdz, arī piecas skandhas kā tukšums, bez raksturīgas būtības.

„Forma ir tukša. Tikai tukšums ir forma. Forma nav nošķirama no tikai tukšuma – tikai tukšums nav nošķirams no formas. Tāpat jūtas, atšķirt spēja, sastādīšanas faktori un apziņas ir tikai tukši. Tā, Šāriputra, visi fenomeni ir tikai tukši, bez raksturīgām pazīmēm; neradīti, neizbeigti; ne tīri, ne aptraipīti; ne nepilnīgi, ne pilnīgi.

„Tāpēc, Šāriputra, tukšumā nav formu, nav jūtu, nav atšķirt spējas, nav sastādīšanas faktoru, nav apziņu; nav acu, nav ausu, nav mēles, nav ķermeņa, nav prāta; nav redzamo formu, nav skaņu, nav smaržu, nav garšu, nav sataustāmā, nav fenomenu. Nav acu elementa un tā tālāk līdz tam, ka nav prāta elementa, un arī līdz tam, ka nav mentālās apziņas elementa. Nav neziņas un nav neziņas izzušanas un tā tālāk, līdz tam, ka nav novecošanas un miršanas un nav novecošanas un miršanas izzušanas. Tāpat nav ciešanu un nav to cēloņu, nav izbeigšanās un nav ceļa; nav augstākās gudrības, nav sasniegšanas un nav nesasniedzšanas.

„Tāpēc, Šāriputra, ka nav sasniegšanas, bodhisattvas paļaujas uz un mīt gudrības pilnveidošanā, un prāts neaptumšots un bez bailēm. Aizgājuši viņpus kļūdīšanās, viņi sasniedz galīgo nirvānu. Visi buddhas, kas mīt trijos laikos, atklāti un pilnīgi pamodušies nepārspējamai, nevainojamai, pilnīgajai apgaismībai, paļaujoties uz gudrības pilnveidošanu.

„Tāpēc gudrības pilnveidošanas mantra, augstākās zināšanas mantra, nepārspējamā mantra, mantra, kura ir līdzīga nesalīdzināmajam, visas ciešanas nomierinošā mantra, ir jāizprot kā patiesība, jo tā nav maldīga.

Gudrības pilnveidošanas mantra ir deklarēta:

TADJATHA – (OM) GATE GATE PĀRAGATE PĀRASAMGATE BODHI SVĀHĀ.

„Šādi, Šāriputra, gudrības dziļā pilnveidošana ir veicama bodhisattva-mahāsattvām.”

Tai brīdī Bhagavāns pārtrauca koncentrēšanos un uzteica bodhisattva-mahāsattvu ārja Avalokitešvāru teikdams: "Labi teikts, labi teikts, dēls ar labu izcelsmi! Tieši tā, kā tu norādīji, tieši tādā veidā ir jāveic gudrības dziļās pilnveidošanas prakse - tad arī visi tathagātas priecāsies."

Un tad, ka Bhagavāns bija šādi teicis, ielīksmojās cienījamais Šāradvatiputra un bodhisattva-mahāsattva ārja Avalokitešvāra un visi tur esošie, un arī pasaules dievi, cilvēki, pusdievi un gandharvas, un visi augstu slavēja šos Bhagavāna vārdus.